

Negu Gorriak dispara de nou

Fermín Muguruza, cantant i guitarra de Negu Gorriak, parla, des de la Sala Farenheit de París, sobre la gira mundial que els ha portat de Polònia a Cuba, uns dies abans del seu concert a Zeleste (Barcelona), el proper 31 d'octubre. A l'altre costat de la barricada, l'"estat de les coses".

Negu Gorriak és, després de tres anys, la continuació de Kortatu?

—No és continuar, és donar corda a un altre grup. I tampoc és esperar; ha estat com un parèntesi —hem fet un disc, ara un altre i aquesta gira— per entrar un altre cop amb una mà, no sé... més preparadeta.

—¿Quines diferències hi ha entre Kortatu i Negu Gorriak?

—Bé, que són dos grups diferents. Quant als textos, la diferència principal és que Kortatu va començar cantant en castellà i va acabar cantant en èuscar, però el repertori era bilingüe. I Negu Gorriak és exclusivament *euskaldun*. Les lletres poden ser diferents, encara que les continuo fent jo, però la conclusió és que domino molt millor la llengua basca i m'agrada investigar i treballar-les força.

—¿Quines influències musicals teniu?

—En tenim moltes, ja des d'abans, amb Kortatu. Tot allò que coneixíem i ens agradava ho intentàvem barrejar; a més, cada membre del grup té una música preferida i tot això s'ajunta, d'alguna manera, en Negu Gorriak. Podem estirar de tot: *funk, metal, trash, hard-core, ska, punk-rock...*

Podríem començar a dir grups i no ens aturaríem. A les lletres que vénen al disc enunciem un munt de grups donat-los les gràcies per la inspiració...

—¿La vostra música és tan popular a les revetlles com ho era la de Kortatu?

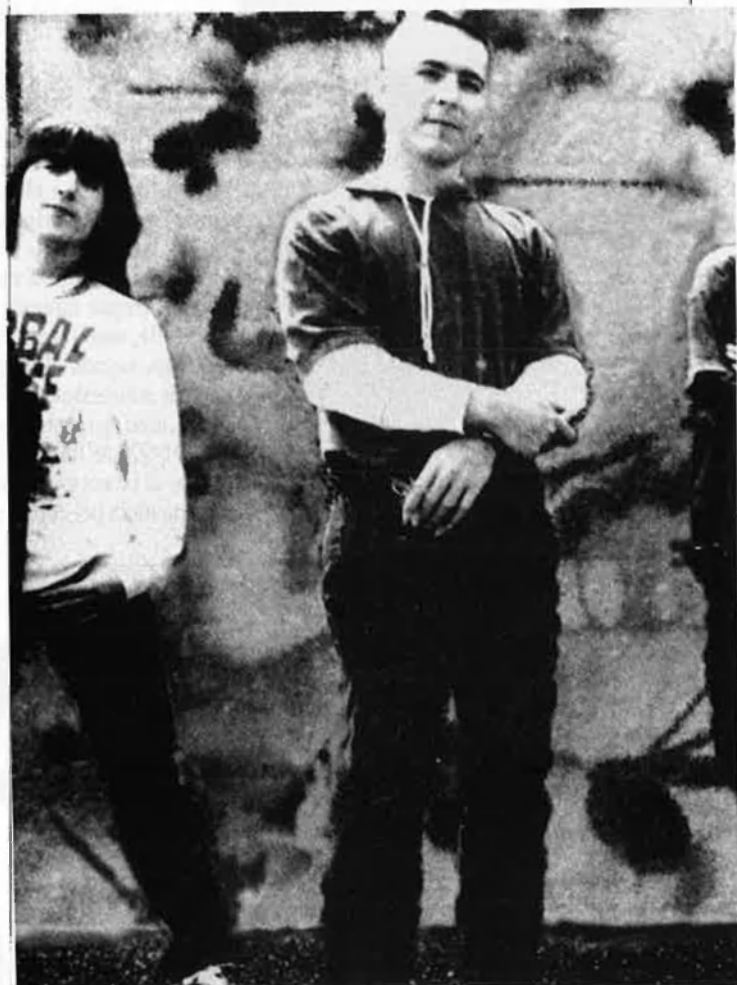
—Bé, de fet, ja hem guanyat basa i, per exemple, la cançó *Bertso-hop*, que és una barreja de *hip-hop* i de *bertsolarisme*, ja la toquen molts grups a les places. També *Radio Rahim* i altres... Mira, n'hi ha prou, com a exemple, amb el concert que es va fer a la marxa a la presó d'Herrera de la Mancha, al desembre passat, on hi havia gent jove i gent gran cantant les nostres cançons.

—¿Pots parlar una mica d'aquell concert?

—És una marxa que es fa cada any i és la manifestació més emotiva i més forta, perquè es viatja tota la nit, passant molts controls de la Guàrdia Civil, amb escorcolls. Un cop allí es fa una concentració —enguany hi havia 12.000 persones— per demostrar, senzillament, la solidaritat d'un poble amb els 500 presos polítics bascos que hi ha dispersos per les presons d'arreu de l'estat espanyol. A sis quilòmetres de la presó —Herrera és un símbol perquè hi ha el col·lectiu més nombrós de presos— i davant el cordó de policia —muntada i a peu— es va muntar l'escenari i vam tocar sense fer proves de so i quan vam acabar tornàrem a Euskadi perquè si no...

—¿Heu tingut problemes amb el govern espanyol?

—El primer problema de la gira l'hem tingut a Madrid: havíem de tocar en una sala i dos mesos abans, quan ja estava tot clar quant als contractes, ens diuen, sense cap justificació, que no ens poden deixar la sala. Després t'assabentes que el consell directiu del local és proper al

"Depenem de nosaltres mateixos i funcionem d'una manera alternativa"

PSOE i llavors ho vas entenent tot... I per descomptat existeix un tipus de censura, que malgrat no ser oficial, hi és des del moment que, per exemple, grups amb un suport com el nostre no surten a la ràdio ni a la TV.

—Parla'ns una mica de la influència de la pel·lícula de Spike Lee, *Do the right thing*.

—Ens va impactar molt pel poder del cinema de Spike Lee, per tot el que plantejava, per la música. Vam voler fer

una cançó sobre això, perquè és una mica, i sense massa paral·lelisme, el dret que tots tenim a controlar el nostre destí.

—¿Com porteu a la pràctica el "fes el que hakis de fer"?

—Doncs, com tu mateixa pots veure. La nostra actitud queda palesa des dels nostres textos fins a la gira, on no comptem amb promotors comercials, depenem de nosaltres mateixos i funcionem d'una manera alternativa, al

marge del *show business*; es tracta de treballar amb la gent que està contra el sistema, contra l'actual estat de les coses.

—¿Què voleu dir quan can-teu "la intel·ligència és autodefensa"?

—És una frase molt coneguda de Malcolm X extreta

xisme i contra tot tipus de repressió.

—¿Per què una cançó sobre la família?

—Sí, *Azken tangoa* ('Últim tango'). L'hem agafat de la pel·lícula de Bertolucci. És l'escena de la sodomització, on Marlon Brando diu a Maria Schneider: "Repeteix amb

ble) és una cançó contra el bloqueig informatiu que patim a Euskadi, perquè a l'estat li interessa que se'ns vegi d'una manera diferent. I la férem per dir que qui no ha viscut a Euskadi no sap realment què és; és optimista, en una època dura, i diu: "Visca el poble sobirà, que dona la

Londres, Gal·les, Dublín, Polònia, Flandes, París i ara anem a Cuba, Madrid, Barcelona i Euskadi.

—*Ja coneixíeu Berlín amb mur, ¿com l'heu trobat ara?*

—Cada poble decideix el seu destí; ara bé, la caiguda del mur ha portat misèria a l'Alemanya de l'Est i un ressorgi-

Amor i revolució

Hiverns Vermells. O'Ne-gu Gorriak, literalment. Hiverns crus, hiverns durs. Tot jugant amb el doble sentit de l'éuscar i aprofitant aquests mots d'una cançó del cantant basc Mikel Laboa, amb text de Bertolt Brecht.

La ràbia continguda esclata de nou i es defensen de la repressió amb *Gure jarrera* ('La nostra actitud'). Els hiverns vermells també taquen l'amor. "Això no vol dir despolitització dels temes, de polititzats sempre hi estaran, perquè l'amor i la revolució sempre van units". I d'aquí *Amodiozko kanta* ('Cançó d'amor'):

T'estimo cada cop que amb la meua bossa em dirigeixo a l'autobús. T'estimo en aquest llarg viatge, sense poder agafar la son. T'estimo quan prenc un cafè amb llet en un poble que no és el meu. T'estimo quan veig els murs grisos i em donen el número.

Maite zaitut ('T'estimo') en el moment d'ensenyar el

carnet i mentre m'escorcollen. T'estimo quan t'espero assegut en els dos metres quadrats. T'estimo quan apareixes i m'ho dius tot amb els ulls. T'estimo quan en lloc d'acaronar-te la mà, toco el vidre gruixut que ens separa.

Estimo els cinquanta minuts que dura la visita. Quan el soroll del forrellat em fa recordar que ha de passar un altre mes fins a tornar-te a veure, podria escriure un altre tipus de cançó, però prefereixo estar cansat. I la frase, la que no et cansa escoltar, te la tornaré a dir mil cops.

De tornada, tan aviat com agafo el llibre, m'adormo i començo a somiar amb tu. I en somnis t'estimo, preciosa, com un poema de Xabier, com una narració modelada per Sarri, com un conte d'Olabu de Atxaga, com una història sagnant de Mikel.

Maite Zaitut

Joan Marí

d'un text on si fa no fa diu que si una persona és reprimida i utilitza la violència per defensar-se, no qualificaria mai aquesta defensa de violència, sinó d'intel·ligència.

—¿A qui dispara *Negu Gorriak*?

—A l'enemic que tenim davant. Tenim molt clar qui hi ha en la nostra barricada i qui hi ha a l'altre costat.

Així, disparem contra el capitalisme, el racisme, el fei-

mi: Santa Família, temple dels bons ciutadans, on torturen els nens fins que confessen la primera mentida...". Em va impressionar i penso que, a una institució tan forta a Euskadi com és la família, li calien unes quantes garrotades i una bona garrotada és que la jovenalla canti aquesta cançó als seus pares.

—¿Com ha anat la gira i per què sota el títol *Gora Herria*?

—*Gora Herria* (Visca el po-

seva vida per enderrocar el tirà".

La gira la vam començar a Iparralde —l'Euskadi Nord, ocupat pels francesos—, on férem un concert de solidaritat amb el presos; després, sense anunciar-los, férem dos concerts pirates: al *Gaztetxe* de Bilbao i en un bar d'Hernani, i d'aquí, a Roma, on van venir 3.000 persones; Suïssa; Berlín, un dels llocs més directes per a nosaltres, juntament amb París i Roma;

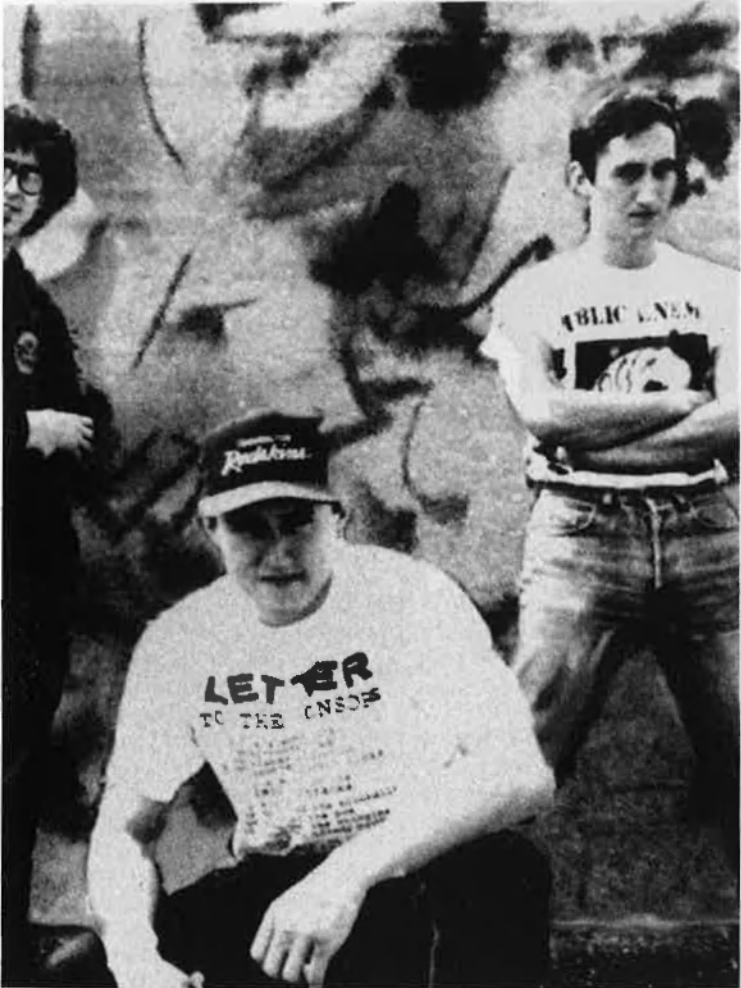
ment del feixisme.

Penso que s'ha de reflexionar molt sobre això.

—¿Com afectaran els canvis de l'Est l'estat espanyol i Euskadi?

—Si abans hi havia molta gent que pensava que els bascos eren uns bojos, ara s'adonaran que hi ha molts bojos a tot el món. I nosaltres seguim el nostre camí i anem endavant.

Clarisse Bouthier

ARXIU